І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 213. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЛИСТОПАДА 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 17, 1972 No. 213. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Четвер, 16 листопада 1972

УРЯДОВА РАДА ПЛАТЕНЬ У ВАШИНҐТОНІ вирішила зменшити платні для 24 000 працівників ню-йоркських газет і друкарень та для 300 друкарських компаній у Ню Йорку на 3 відсотки. Раніше їм була підвищена платня на 11 відс., але тепер її зредукують до 8 відс.

ДИРЕКТОР ФЕДЕРАЛЬНОГО БЮРА ІНВЕСТИҐАЦІЙ Патрік Ґрей 3-ій заявив, що він персонально наказав стрільцям пробити з рушниць колеса захопленого злочинцями літака, який потім залетів на Кубу й осів на викладений ґумою та іншими підстилками аеродром. Повітряних піратів заарештували кубинські власті, які реквізували й два мільйони долярів, ними захоплених, а пасажири й залога повернулись до ЗСА. Керівник Крайової організації пілотів О'Донелл запротестував проти обстрілу літака, бо таке поступування може тільки ускладнити проблему з піратами й збільшити загрозу для неповинних пасажирів.

У ПОРТУ В ЕЛІЗАБЕТІ, Н. Дж., під час перевірки вантажу вибухнула коробка із запальничками, присланими з Голляндії, наповненими бутановим газом. Вибухом важко поранило митного службовця.

У ПРІНСТОНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ПРИЗНАЧИЛИ ординуючим професором при катедрі математики 23-річного Чарлза Фефферманa. У 16 років він уже мав звання бакалявра математичних і фізичних наук, а в 19 літ — звання доктора тих наук.

В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ ВЕДУТЬСЯ тепер дебати про міжнародний тероризм. У минулий вівторок з палкою промовою проти будь-якої резолюції, яка поручала б поборювати тероризм на суші, морі й у повітрі, виступив представник комуністичної Куби. Куба разом з Єгиптом, Лівією і Альжиром приймає до себе повітряних піратів, хоча останні вістки кажуть про арештування на Кубі трьох муринів, які схопили були американський пасажирський літак і скерували його на Кубу. Згаданий речник Куби заявив, що бомбардування американськими літаками в'єтнамських міст і сіл це теж терор, що його треба поборювати.

ГЕНЕРАЛЬНА АСАМБЛЕЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ НАТАВРУВАЛА 96 голосами проти 6-ох Португалію за її правління в Анґолі, Мозамбіку й Ґвінеї, яке, мовляв, однозначне з „колоніяльною війною". ЗСА, Британія, Еспанія, Бразилія, Португалія і Південна Африка голосували „проти", а 8 інших держав, між ними Франція, Бельгія й Італія „стрималась". Португалія заявила, що не буде повинуватись тій резолюції.

У ҐЕНУЇ В ІТАЛІЇ ВІДБУВСЯ 5-тиденний конґрес італійської Соціялістичної партії, третьої найбільшої після Християнсько - демократичної і Комуністичної. На конґресі перемогла поміркована група під проводом колишнього партійного лідера Пієтра Ненні, яка висловилась за співпрацю з прем'єром Джуліо Андреотті з Християнсько-демократичної партії, — та проти співпраці з комуністами. Тому сподіваються, що соціялісти приступлять до центрового уряду названого прем'єра.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ВІДТЯГНУВ в останніх днях деякі свої військові частини, величиною курена, з північної частини Південного В'єтнаму та з околиць столиці Сайґону. Не відомо, чи це маневр у ході перегруповування комуністичних військ для нових атак, чи політичний жест, щоби виказати „добру волю" комуністів і спонукати опозиційні кола Південного В'єтнаму погодитися на текст договору про воєнне перемир'я і замирення, що його виготовили Кіссінджер і комуністи.

КОРОЛЬ САВДІ АРАБІЇ ФЕЙСАЛ РОЗ'ЇЗДИТЬ тепер по африканських країнах, мешканці яких визнають мусульманізм, щоби приєднати їх до панарабського фронту проти Ізраїлю. Король Фейсал втішається великим авторитетом в цілому мусульманському світі, бо на території Савді Арабії лежать Мекка і Медина, святощі мусульман. Але Туреччина й Іран, теж мусульманські держави, зберігають дипломатичні й торговельні взаємини з Ізраїлем, з уваги на загрозу збоку Совєтів.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр потрібно	$1,800,000.00
Останньо вплинуло	$ 11,777.00
Разом досі вплинуло	$1,368,830.09
ДО КІНЦЯ РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ	$ 431,169.91

По $1,000.00 пожертвували: Теофіль Артемович — Рочестер, Михайло Дикун — Ню Брітен, Михайло Костів — Гарденс, Каліфорнія і Петро Лобур — Ірвінґтон. Степан Забродський — Чікаґо, пожертвував $700.00. По $500.00: д-р Семен Дорощак — Боффало, Іван Ісkало - Боффало, Ліда і Григорій Костинюк — Боффало, Ірена і Стефан Рожанковські — Ню Йорк, Микола Шпитко — Річмонд Гіл, Н. Й., Іван Кізик — Ню Гейвен, пожертвував $300.00, а по $200.00 пожертвували: Юрій Войчак — Боффало, Михайло Гладий — Дірбори, Ольга Дядинюк — Брумфілд, Н. Дж., Дора Сенів (в пам'ять покійного мужа Івана) — Боффало, Н.Й. По $100.00 зложили: Іван Бішко, Юрій Витович, Іван Голобут, Андрій Городецький, Гузар Індастріс Інк., Неоніля і Володимир Дзюба, Домініка і Тарас Керницькі, Теодозій Колесник, Михайло Копач, д-р Всеволод Коритник, Ірена і Роман Круцько з Австралії, Микола Курчак, д-р Іван Лесейко, Іван Матвіїшин, д-р Ігнатій Метіль, Розалія і Микола Міць, д-р Теодор Небожук, Любомир Онишкевич, Іван Отчич, Теодор Папіш, Ростислав Петрів, Микола Поліщук, Ярослава і Михайло Ребрик, Григорій Сенів, Мирон Сенів, Анна і Стефан Тимофій, Український Дім — Флінт, Міч., Юліян Фриз, Дмитро Чабінь, Василь Шарван, Микола Шеремета, Чеслава і Степан Щишка, Дмитро Яремко, та Іван Ярмолич.

Пожертви на Центр Українських Студій в Гарварді можна відтягати від оподаткування.

Чеки виставляти на Ukrainian Studies Fund та пересилати на адресу: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

ЗСА та Куба переговорюють в справі повітряного піратства

Вашинґтон. — У висліді переговорів за посередництвом швайцарського уряду, ЗСА та Куба узгіднили питання про необхідність домовлення щодо припинення повітряного піратства. В цій справі уряди обох держав заявили про свою готовість підписати договір, на основі якого Куба перестала б бути прибіжищем повітряних піратів. З боку американського уряду висловлено навіть готовість вступити у безпосередні переговори з урядом Куби в цій справі, якщо кубинський уряд на це погодиться. У заяві кубинського уряду говориться про необхідність припинення не тільки повітряного піратства, яке заторкує ЗСА, але також про припинення захоплювання кубинських кораблів, збройних нападів кубинських емігрантів на Кубу і надавання права азилю кубинським втікачам. Не зважаючи на таку широку вимогу кубинського уряду, речник уряду ЗСА поінформував, що в оцінці американського уряду кубинська заява дає основу для дискусії і домовлення. З погляду американців суттєвим у кубинській заяві є те, що в ній не ставиться вимоги, щоб ЗСА передали Кубі кубинських втікачів, чого досі кубинський уряд домагався, ставлячи це як передумову підписання договору щодо повітряного піратства. Як відомо, останньо на Кубу прибуло трьох американських повітряних піратів, які дістали від американської летунської компанії „Савтерн Ейрлайнс" окуп у висоті двох мільйонів долярів. Згадана летунська компанія найшлася через це у фінансових труднощах і досі не відомо, чи кубинський уряд погодиться цей окуп повернути.

Розлам у Демократичній партії поглиблюється

Вашинґтон. — Програна демократів у президентських виборах продовжує бути предметом широкої дискусії на форумі Демократичної партії. Провідні партійні діячі, в тому цілий ряд демократичних губернаторів, домагаються реорганізації партійного керівництва, зокрема усунення від головства в Крайовому комітеті пані Джейн Вествуд. Останньо до цих голосів долучився також Томас П. О'Нейл, сподіваний лідер демократичної більшости в Палаті репрезентантів. В інтерв'ю з Юнайтед Прес Інтернешенал О'Нейл заявив, що на його думку, „кожен, хто очолював партію, яка зазнала поразки, як це сталося з нами, повинен звернутися по поновлення довір'я". Мова тут йде власне про Джейн Вествуд, яку продовжує обороняти сенатор МекҐоверн і його прихильники. У випадку змін на цьому пості МекҐоверн хотів би там бачити Сарджента Шрайвера, кол. кандидата на демократичного віце-президента ЗСА. Противники пані Вествуд пропонують на голову кандидатуру тексаського мільйонера Роберта Стравса, який відмовився був підтримати кандидатуру МекҐоверна у виборчій кампанії, хоч активно підтримував демократичних кандидатів до Конґресу і на губернаторів. Франк Манкевіч, один з провідних керівників кампанії МекҐоверна, заповів, що він вжиє всіх заходів, щоб не допустити до вибору Р. Стравса на місце Вествуд. У післявиборчій дискусії та взаємних обвинуваченнях бере участь також і Томас Іґелтон, якого МекҐоверн усунув з виборчого списка. Іґелтон виступив з заявою, що прихильники МекҐоверна обвинувачують його, що мовляв, через нього МекҐоверн програв вибори. На думку Іґелтона, МекҐоверн не мав виглядів на виграну і те, хто був визначений на пост віце-президента на його думку не мало ніякого практичного значення. Т. Іґелтон вважає, що нічого не було б пошкодило МекҐовернові, коли б він був залишив його (Іґелтона), як кандидата на віце-президента. Коментуючи конфлікти всередині Демократичної партії, „Ню Йорк Таймс" з 16 листопада підкреслює у редакційній, що демократи, не маючи перед собою виборів, будуть продовжувати внутрішню війну і шукати за винними, що буде зі шкодою і для партії і для країни.

Театральний Ансамбль „Заграва" виступає на різнонаціональному фестивалі в Торонті

Торонто (вл) — У свій час ми вже інформували про те, що засноване в 1971 році у Торонті Багатокультурне Театральне об'єднання МСТА (Мультіколчерел Тіатер Асосіейшен) приготовляє перший в Торонті і, здається, в цілій Північній Америці різнонаціональний театральний фестиваль. Фестиваль почався в неділю 5-го листопада в залі Центру св. Лаврентія п'єсою „Сноб" К. Штернгайма німецькою мовою у поставі місцевого німецького театрального Ансамблю і буде тривати до 19 листопада. У фестивалі взяли участь 14 театральних ансамблів, які виконували свій репертуар 11 мовами.

Український театральний ансамбль „Заграва", виступив у програмі фестивалю у вівторок 7-го листопада з виставою драми Генріка Ібсена „Примари" українською мовою. Переклав п'єсу і режисерував виставу Юрій Бельський. Хоч і підносилися серед українців Торонта голоси, що український ансамбль повинен був виступити на фестивалі з п'єсою українського автора, вибір п'єси „Примари" норвезького, світової слави драматурга Ібсена мав своє виправдання в тому, що театр перед проголошенням фестивалю вже працював над поставою саме цієї п'єси, а крім цього мала обсада роль (п'ять осіб) давала режисерові, який сам грав ролю столяра Енґстранда, дбайливіше попрацювати над цілістю вистави. Тому, що фестиваль запроєктовано як щорічну різнонаціональну театральну імпрезу в Торонті, можна сподіватися, що в наступних роках ансамбль „Заграва" вже заздалегідь буде підбирати собі відповідний український репертуар.

Торонтонський англомовний щоденник „Ґловб енд Мейл" у довшій рецензії свого театрального критика Роберта Мартіна під наг. „Добра постава Ібзенових „Примар" українською мовою", після обговорення проблематики п'єси, дав признання для режисера Бельського і його акторів. „Ансамбль під його проводом — пише рецензент — був добре підібраний і добре витренований... Бельський притримувався тексту драми і замість заповнювати сцену непотрібними рухами і метушнею, дозволив своїм акторам концентруватися на своїх текстах".

Із свого боку вони добре віддячувались Бельському,

(Закінчення на 3-ій стор.)

Чотири держави погодились бути в Контрольній Комісії у В'єтнамі

Вашинґтон. — З Державного Департаменту повідомлено, що Канада, Індонезія, Польща і Мадярщина у принципі погодились стати членами Міжнародної Контрольної Комісії у В'єтнамі, яка повинна б почати урядувати зараз після проголошення воєнного перемир'я, контролюючи правильне виконування його. Але — твердять американські газети — ні одна з тих держав не проявляє захоплення такою своєю місією та, навпаки, всі вони мають поважні сумніви, чи зможуть виконати таку місію. Найбільшим джерелом таких сумнівів є прецедент з тричленною Міжнародною Контрольною Комісією у В'єтнамі, яку від 1954 р. становили Канада, Індія і Польща. Поминаючи, що Польща виконувала накази з Москви і не діяла нічого, що було б немиле в'єтнамським комуністам, та Комісія не мала змоги перешкодити терористичній діяльності В'єтконґу та збройній інфільтрації Північного В'єтнаму на півдні і врешті його одвертій агресії. Збройна сила, якою розпоряджала б теперішня Комісія, має охоплювати 5.000 вояків. Індонезійський міністер закордонних справ Адам Малік і канадійський міністер закордонних справ Мічелл Шарп склали прихильні засадничі заяви. Однак реалізація такої 4-членної Невтральної Контрольної Комісії залежна передусім від дальшого ходу й висліду нових нарад Генрі Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами та від міжнародної конференції, яка повинна б зійтись у справі Індокитаю в 30 днів після підписання воєнного перемир'я у В'єтнамі. З Державного Департаменту заявлено, що цим разом преса буде заздалегідь повідомлена про відлет Генрі Кіссінджера до Парижу на нову зустріч з північно-в'єтнамським делеґатом Ле Дуком То. Цей останній прибув до Москви у середу 15 листопада у дорозі з Ганою до Парижу. Сподіваються, що рішальні наради Кісінджера у Парижі відбудуться впродовж найближчого тижня.

Папа не прийняв Перона, який вертається до Арґентини

Рим. — Колишній арґентинський президент-диктатор Хуан Перон, який від 1955 року жив на політичній еміґрації в Еспанії, зупинився у Римі в поворотній дорозі до Арґентини. Його відвідав в готелі неофіційний представник Папи архиєпископ Аґостіно Касаролі, якого називають міністром закордонних справ Апостольської Столиці, але Папа Павло VI відмовився прийняти Перона. Сталося це — твердять коментатори — внаслідку заходів арґентинського уряду, який дав пізнати, що прийняття Папою Перона на приватній авдієнції було б встряванням Ватикану у внутрішні справи Арґентини. Касаролі теж заявив, що відвідини Перона у Папи „різні кола кола могли б різно зрозуміти". Але Перон мав нараду з італійським прем'єром Джуліо Андреотті і з різними видатними представниками італійського господарського світу. До Риму прибула 130-тичленна делеґація звеличників Перона з Арґентини, яка буде товаришити йому в поворотній дорозі. У Буенос Айресі робітничі спілки, які належать до табору прихильників Перона, проголосили „генеральний страйк" на день 17 листопада, коли прилетить туди Перон, щоб уможливити всім працюючим вийти Перонові назустріч і масово привітати його. Але уряд заповів, що на летовище допустить найбільше 300 осіб. Перон був диктаторським президентом Арґентини в рр. 1948-1955. Після військового перевороту виїхав до Еспанії і щойно тепер дозволили йому вернутися. За свого урядування попав був у конфлікт з Католицькою Церквою і Папа Пій XII екскомунікував його. Папа Іван XXIII зняв з Перона екскомуніку в 1963 році. але оприлюднено це тільки два роки тому. Арґентинський уряд теперішнього президента Алехандро Ляnусса, сподіваючися бурхливих демонстрацій прихильників Перона, заявив, що буде рішуче виступати проти будь-якого порушення прилюдного спокою.

Араби намагаються створити спільний фронт проти Ізраїлю

Кувайт. — У Кувайті відбувається тепер конференція Арабської Ліґи, яка охоплює 12 арабських держав, з участю їх міністрів закордонних і військових справ та високих старшин. Конференцію відкрив кол. міністер закордонних справ Єгипту, Махмуд Ріярд, тепер ген. секретар Арабської Ліґи, який апелював до панарабської єдности, ствердивши, що ні одна арабська країна окремо не всилі ані опертися ізраїльській аґресії ані визволити окуповані Ізраїлем арабські землі. Центральною проблемою тієї конференції є роздор між Єгиптом і Сирією з одного боку та Йорданією з другого боку. Йорданія збройно викинувши з своєї території палестинські партизанські організації, які перенеслись головно на терен Сирії. Свої представництва палестинські партизани-терористи мають також в Ливані й Єгипті. Добре вишколене членство тих партизанських організацій нараховують на 10.000. Після ізраїльсько-арабської війни у 1967 році багаті на нафту Кувайт і Савді Арабія давали річну грошову субвенцію Йорданії, але після того конфлікту йорданського короля Гуссейна з палестинськими партизанами вони ту субвенцію припинили. На конференції у Кувайті є однаково йорданський міністер закордонних справ Салях Абу Зейд, як ворожі Йорданії лідери палестинських партизанських організацій.

Виявлено дефекти в нових автомобілях

Детройт. — Приблизно в 155 000 нових автомобілів компанії Дженерал Моторс виявився дефект. Частину тих авт продано на ринок, але всіх їх компанія вирішила ще раз переконтролювати й виправити несправності. Йдеться головно про дефект в керуванні, який може утруднювати керівні рухи передніми колесами, особливо правим. Дженерал Моторс вирішив переконтролювати всі авта, випродуковані до 9-го жовтня 1972 року, моделі 1973-го року. Йдеться про автомобілі марки „Шевроле" моделі „Шевелл" і „Ель Камінос", „Бюїк" — модель „Сенчюрі", „Олдсмобіл" — модель „Лє Манс", „Ґрепмобіл" та інші. У цьому році різні автопродуценти стягли з ринку сотні тисяч автомобілів різних марок для направи дефектів і додаткової контролі.

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ ЕКЗЕКУТИВИ УККА

Ню Йорк. — Вперше по Одинадцятому Конґресі УККА минулої п'ятниці, 10-го листопада цього року, відбулося засідання новообраної Президії Екзекутиви УККА, в якій взяли участь 12 членів. Президент, проф. Л. Добрянський, привітавши членів Президії, вибраних на Одинадцятому Конґресі, передав дальше ведення засідання екзекутивному віце-президентові Йосипові Лисогорові.

Звідомлення із Одинадцятого Конґресу здавав екзекутивний директор мґр. Іван Базарко. Він зреферував голоси української преси, що виходить в ЗСА і Канаді, про XI-ий Конґрес, як також голоси наших сусідів — литовців, росіян і поляків. Відгомін XI-го Конґресу понісся і по Україні в радіо авдиціях „Голосу Америки" і „Свободи". Ці радієві голоси знайшли своє віддзеркалення в лайливих статтях в київських пресових органах, в „Радянській Україні" і в офіційному органі комуністичної партії України — „Комуніст України" в 10-му числі за 1972 рік. В дальшому звітодавець подав фінансове звідомлення з XI-го Конґресу: в приходах були такі вплати: реєстраційні оплати дали — $16,048.00, оплата оголошень в Програмовій Книжці XI-го Конґресу — $2,180.00, додатково продані білети на бенкет — $850.00. Разом вплинуло $19,083.00. В розрахунках були такі видатки: готель „Коммодор" — оплата бенкету, ланчів та інших видатків, разом $10,896.20. Програмова Книжка — $2,835.00. Друки – $268.00. Мистецька програма — $425.00. Інші видатки, зв'язані із підготовкою та переведенням Конґресу — $2,990.08. Разом розходи — $17,414.28. Так що у висліді залишилось сальдо — $1,668.28.

По короткій дискусії звідомлення прийнято до відома. З черги проф. Л. Добрянський подав свій звіт із праці у Вашинґтоні. Він вислав телеграму новообраному президентові Річардові Ніксонові із побажаннями успіхів у його праці впродовж дальших чотирьох літ. В побажаннях згадав також про Україну, дальше доля якої — її свободи і незалежности — залежить у великій мірі від американської міжнародної політики.

Подаючи програму діяльности УККА на 1973 рік, він заторкнув такі проблеми:

✔ Праця з новим Конґресом ЗСА, вибраним 7 листопада ц. року, та контакт з новими головами численних Конґресових Комісій;

✔ Дальша праця для переведення таких плянів УКК як ухвалення резолюцій про привернення українських Православної та української Католицької Церков в Україні; створення Комітету для Поневолених Народів в Конґресі ЗСА та ратифікація Конвенції про народовбивство;

✔ Участь УККА в Студіях Етнічної Спадщини та у відзначенні 200-ліття Американської Незалежности в 1976 році;

✔ Підготовка для відзначення 55-ої річниці проголошення самостійности України в січні 1973 року та „Ти-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Плянують розбудову українського життя в Австралії

Ще в половині цього року в Мельборні відбулася з ініціятиви Президії Союзу Українських Організацій Австралії громадська нарада, на якій продискутовано деякі проєкти розбудови місцевого українського життя. В ході дискусії обмірковано такі три проєкти: а) будови репрезентативного дому в Кенбері; б) уфундування катедри українознавства при одному з австралійських університетів; в) створення національного фонду для постійного фінансування з відсотків починів загальноукраїнського характеру — інформує газета „Українець в Австралії".

Враховуючи реальні можливості і спроможності, намічено плян діяльности, який включає всі згадані проєкти, при чому на перше місце поставлено справу збірки національного фонду, що буде у віданні безпосередньо Президії СУОА. Для збірки фондів буде покликаний окремий комітет. Будовою репрезентативного дому у Кенбері займатиметься управа Української Громади у Кенбері з підтримкою всієї української спільноти в Австралії. Щодо організування катедри українознавства, то Президія СУОА станула на становищі, що „реалізація цієї справи вимагає додаткових дослідів можливостей і форм таких студій і відповідної підготови молоді". Цим питанням Президія буде далі займатися, піддержуючи в принципі ідею такої українознавчої катедри.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

УЛЯНА ЛЮБОВИЧ РЕДАКТОРОМ ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ"

Філядельфія. — Починаючи з числа 8-ого, за жовтень 1972 року, редакцію журналу Союзу Українок Америки „Наше Життя" очолює, як редакторка, відома українська еміґраційна письменниця, авторка збірки „Розкажу вам про Казахстан" Уляна Любович. Склад редакційної колеґії, до якої входило досі дев'ять осіб, буде поданий пізніше. „Наше Життя" виходить місячним тиражем в 4 700 примірників.

РІЧНІ ЗБОРИ ОПЛДМ У ТОРОНТІ

Торонто. — У суботу 25-го листопада в Свято-Миколаївській школі при 4 Белвудс о 4-ій по полудні розпочнуться Річні Загальні Збори Об'єднання Працівників Літератури для Дітей ім. Л. Глібова, скликувані Президією Підготовної Комісії під керівництвом голови О. Хмари і секретаря І. Боднарчука. Збори, скликувані на 4-те червня, не відбулися через відсутність учасників та брак належної підготови. Тоді було вибрано Підготовну Комісію для проведення річних зборів. Звітуватиме Провірочна Комісія, відбудуться дискусії на звітами та вибір нової Управи ОПЛДМ і Контрольної Комісії, прийняття поправок до Статуту й прийняття нового Правильника ОПЛДМ. Хто не може прибути особисто, може взяти участь у зборах листовно. Підготовна Комісія запрошує до участи дійсних членів і прихильників та всіх заінтересованих.

ДОПОВІДЬ ПРО ПЕРШУ УКРАЇНСЬКУ ГРАМАТИКУ

Ню Йорк. — Мовознавча комісія НТШ влаштовує в суботу 25 листопада ц.р. наукову конференцію з доповіддю проф. д-ра П. Ковалева на тему „Перша українська граматика". Буде відбуватися конференція в залі НТШ при 302 Вест 13-а вул. і почнеться о год. 5-ій вечора.

ЄВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблема терору

На початку теперішньої сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй державний секретар Вілліям Роджерс у своїй декляративній промові вимагав, щоб Об'єднані Нації рішили повести міжнародну боротьбу проти міжнародного терористу. Арабські країни і комуністичні, які їх підтримують, зразу же виступили „проти", маючи на увазі терор, стосований палестинськими організаціями проти Ізраїлю. Репрезентант ЗСА на Правничій комісії ОН мав рацію, коли заявив, що, відмовитись поборювати терор, поки не зліквідовано його причин, це так, як відмовлятись лікувати пістряка, поки не знайдено, що його спричиняє. Але принципова вимога засуджувати кожний акт терору без уваги на те, відкіля він походить, як теж принципове схвалювання терору не розв'язує проблеми. Бо терор теророві не рівний. Терор, стосований трьома втікачами - злочинцями з в'язниць супроти пілота й пасажирів літака, що його вони схопили, це безідейний бандитизм, — терор сучасних ірляндських релігійних фанатиків, внаслідок якого гинуть невинні люди, між ними жінки й діти, це трагедія народу, — терор застосовуваний арабами супроти ізраїльських легкоатлетів під час Олімпійських ігрищ — це була нерозумна дія, яка пошкодила арабській справі. Алеж був в історії, є і буде терор з дійсно ідейних мотивів, як засіб боротьби проти диктаторського, антинародного режиму, проти чужинецького насильства.

Правду кажуть арабські політики й дипломати, що найкращий спосіб зліквідувати терор, стосований палестинськими організаціями, — конструктивно розв'язати проблему палестинських утікачів. Тому вони мають рацію, закидаючи Об'єднаним Націям бездіяльність чи боягузство, коли та установа вже 24 роки „не рухає" проблеми тепер уже півторамільйонової маси арабських утікачів. Ізраїль хоче силою здушити палестинський рух і примусити сусідні арабські держави приборкати у себе своїх земляків - екстремістів. Це може частинно вдатися, але не викоренить самого явища терору. Зате потурання терористам, що схоплюють літаки або окремих дипломатів і шантажем здобувають грошовий окуп — це злочин, що йому не вільно потурати. Взагалі ж, хоч як це інколи трудно, треба шукати й знаходити границю між терором бандитського і терором ідейно - політичного характеру. Засада „всі засоби ведуть до цілі" — неморальна і політично дуже часто фальшива. Але й насильницькі режими повинні самі себе обвинувачувати, коли вони в реакції на стосовані ними методи породжують терор.

Місія Моше Даяна

Одночасно з намаганнями закінчити війну в Індо-Китаї, американські чинники продовжують дипломатичну акцію з метою допровадити до замирення на Близькому Сході. В такому загальному контексті відбулися розмови у Вашингтоні між Моше Даяном, ізраїльським міністром оборони, одним з кандидатів на прем'єра Ізраїлю, державним секретарем Вілліямом Роджерсом і іншими американськими політичними й військовими діячами.

Ситуація на Близькому Сході на сучасному етапі має особливий характер з уваги на події, які мали місце в Єгипті. Як відомо, в липні ц. р. виїхали на вимогу єгипетського уряду, совєтські військовики, що, очевидно, було престижево - політичною поразкою СССР. Внутрішні труднощі, перед якими став тоді режим Анвара ель Садата, зумовили те, що Єгипет знову почав шукати спільної мови з СССР. Чи і в якій мірі будуть реставровані попередні дуже близькі стосунки між Єгиптом і СССР — покищо важко сказати, але треба припускати, що СССР, не зважаючи на таку чи іншу поставу єгипетського уряду, буде намагатися зберегти свої впливи в Єгипті, як передумову ефективної контролі на Близькому Сході і у східній частині Середземного моря.

В той час, коли Єгипет і інші арабські держави, поминаючи Йордан, перетворилися на „мостові причілки" совєтсько - російської експансії на Близькому Сході, значення Ізраїлю для ЗСА набрало першорядної ваги. З різних причин під сучасну пору Уряд ЗСА намагається втримуватися від активного заанґажування в справу ізраїльсько-арабського конфлікту, але ні на мить не випускає з уваги розвитку подій на цьому просторі.

28 листопада на форумі Генеральної Асамблеї ОН почнуться дебати на тему Близького Сходу. Під час зустрічі Роджерса і Даяна обидві сторони, без сумніву, уточнили плян акції з розрахунком на те, що „потепління" у взаєминах між СССР та ЗСА, зокрема конечність для СССР мати економічну допомогу ЗСА, — вможливить знайти таку розв'язку на Близькому Сході, яка буде сприйнятлива для жидів і арабів. У цьому й добачується головну мету місії Моше Даяна у Вашинґтоні.

Ярослав Курдидик

СВІТЛА І ТІНІ В ЗАМИРЕННІ В'ЄТНАМУ

Оце уже добігає тринадцятий рік з того часу, коли загинув у В'єтнамі перший американський „військовий дорадник". І з того часу аж по нинішній день В'єтнам не перестає бути „темою дня", глибоко заторкуючи національну духовість цілої Америки. Інакше й не може бути.

Молодь, яка цього року вперше брала участь у виборах, пригадує, що відколи навчилася читати, на стовпцях преси почали появлятися інформації і коментарі про зудар у Тонкінській затоці, про буддистів, що спалювали себе живцем, про смерть президента Дієма, Ке Сан... А після того почалися масові протести проти „брудної війни". Але тепер, коли ця війна нарешті добігає кінця, ніхто не виходить на площі університетських кемпусів, щоб з цього приводу маніфестувати вияви своєї радости.

Немає сумніву, що коли ця найдовша і найбільш непопулярна серед американців війна закінчиться, вона по-своєму відлуниться в душі загалу не лише психічним відпруженням, огірченням, яке ще довший час нуртуватиме в масах, а й бажанням „спокутувати вину" матеріяльною допомогою цілому Індо - Китаєві, що її вже й заповіли урядові кола ЗСА. А решта це вже належатиме до історії, яка дасть цій війні найточнішу і безсторонню оцінку.

За час війни Індо - Китай, а зокрема В'єтнам переніс неймовірно багато і злого й трагічного. За цей час переорало обшир В'єтнаму 15 мільйонів тонн бомб, отже більше, як їх зужили ЗСА у другій світовій війні і в Кореї разом. З того 80 відс. бомб упало на територію Південного В'єтнаму — пересічно по 500 фунтів на кожний акр. Втрати в людях обчислюють на 1.5 мільйона вбитих і 3-4 мільйони поранених. Фахівці завважують, що коли обраховувати матеріяльні втрати, то у порівнянні з другою світовою війною вони пропорційно далеко нижчі, бо тоді бомбили густо заселені індустріяльні центри, а у В'єтнамі „прочищувано" здебільшого праліси або рідко заселені простори, щоб облегшити бойові дії наземних американських і південнов'єтнамських військ.

Проте, виявляється, що, не зважаючи на такі великі втрати, обидва В'єтнами мають тепер більше населення, як мали перед війною: Північний В'єтнам — 21 мільйон, а Південний — понад 18 мільйонів населення. Отже, від 1965 року прибуло обидвом країнам приблизно два мільйони душ.

Коли оцінювати за загальним азійським стандартом, то В'єтнам слід уважати за дуже багату країну, яка в скорому часі після війни буде у спромозі відродитися індустрійно та аґрикультурно. Це залежатиме, очевидно, від того, скільки часу забере „період замирення", а опісля „викристалізування політичної стабільности".

Р. Ф. Турнер, який працює в Інституті Гувера для розслідування війни, революції і миру, пише, що після замирення найбільше труднощів у Південному В'єтнамі постане в зв'язку з внутрішніми політичними фракціями та релігійним ф а н а т измом, що розпалився до крайніх меж.

Політичні противники, які закидають т е п ерішньому президентові Тю політичну недолугість, — продовжує Турнер, — поширюють чутки про неминучість державного перевороту, який силою усуне Тю та його фракцію. Новий уряд Південного В'єтнаму на їхню думку має очолити популярний у В'єтнамі генерал Дуанг Ван Мінь („Великий Мінь"). Говорять ще й про таких кандидатів: колишнього віцепрезидента Нгюєн Као Кі, голову опозиції Оу Тронґ, що перебуває тепер в екзилі у Парижі, і ще про цілу низку менш і більш відомих політичних фігур.

Знавці В'єтнаму кажуть, що коли йдеться про загрозу перебрання влади комуністами, то найбільші труднощі вони матимуть з найбільш свідомою і освіченою частиною населення. Щодо настроїв, які нуртують у Південному В'єтнамі, то вони змінилися на гостро антикомуністичні після останньої, зв'язаної з кривавими масовими розправами, офензиви з півночі, що поставило проти комуністів навіть ті прошарки населення, які були відносно нейтральними.

У Південному В'єтнамі В'єтконґ контролює майже третину території і приблизно 10 відс. населення. Це здебільшого дуже рідко заселені обшири. Міста, хоч і інфільтровані В'єтконґом, повністю контрольовані не комуністами. Кореспонденти, які провели вже по кілька років у В'єтнамі, твердять, що комуністи це відносно невелика фракція, яка на леґальних виборах не всилі зібрати більше, як 20-25 відс. голосів.

Майбутнє Південного В'єтнаму залежатиме у великій мірі від того, яку економічну ролю гратимуть у цій країні і в цілому Індо - Китаї некомуністичні країни. Збоку ЗСА передбачається допомога у формі Пляну Маршалла. Крім ЗСА зголосили вже свою допомогу, очевидно з відповідними концесіями, Японія, Великобританія, Франція, Західня Німеччина, СССР і червоний Китай.

Не зважаючи на людські і матеріяльні знищення, війна принесла В'єтнамові користь, створивши базу під модерну економіку. За час війни 350 тисяч південних в'єтнамців стали інженерами, електроніками, механіками, урядовцями різних призначень. Нині деякі фабрики у В'єтнамі — це вже не примітивні, а модерно вивінувані підприємства. Цю країну перехрещують тепер добре втримувані шляхи, електричні лінії. В країні розбудовано та змодернізовано порти і побудовано коло сотні летунських майданів. Також і в ділянці аґрикультурній Південний В'єтнам має значний поступ: в цьому році хоч засіви рижу займали на 15 відс. менше управної площі, як у 1964 році, його врожай був на 25 відс. більшим.

В'єтнамці це твердий і працьовитий нарід. Перетривавши японську, китайську, французьку окупацію і теперішню війну, цей нарід у сприятливих умовах може забезпечити собі високий добробут.

Леонід Полтава

„КОЛИ ЙШЛИ В МІЛІЦІЮ"...

В СССР „святкують" 60-річчя з часу створення міліції, себто поліції, заснованої за Леніна. Досить дивна нагода для святкувань. Громадяни СССР знають із власної практики, що міліціонери затримували їх не тільки за невідповідний перехід дороги, а й за політичні підозри: разом із чекістом, екаведистом чи тепер каґебістом у помешкання вриваються й міліціонери. Можливо тому навіть у пропаґандивних повідомленнях з нагоди „свята Дня міліції" не згадували про якісь квіти від народу для міліціонерів, ані навіть про традиційні масові мітинґи, на яких погано почували б себе й міліціонери, й ті, за кими вони можуть поґнатись.

Міліція в СССР підпорядкована Міністерству Внутрішніх Справ, МВС, яке тісно співпрацює з КДБ — Комітетом Державної Безпеки (російська назва КГБ — Комитет Г о с ударственной Безопасности). Тому на совісті міліціонерів не лише світлі зайчики за вирятування якоїсь дитини з води, а й немало темних плям.

Хоча совєтська преса похваляється вже не тільки „зближенням націй", а й „будуванням комунізму", на території імперії діється те саме, що й на територіях інших держав світу, не комуністичних: повно там злочинів, грабунків, ножів, пістолів і смертей. Совєтське виховання і так звана комуністична мораль — це в газетах, а насправді більшість людей і більшість недолюдків якими були, такими й залишаються.

„Ось телетайп приносить повідомлення з Одеси: з кабінету лікарні зникла металева скриня - каса", — сказано в „Радянській Україні" з 10 листопада, у ювілейній статті „Сьогодні — День міліції": „Інспектор повідомив про прикмети злочинців всі наряди міліції Одеси, спеціяльні екіпажі рухомих міліцейських груп, добре обладнані автомашини з радіо. У чергового підрозділу республіки тривожно спалахнув ліхтарик на карті". Щоб довго не розповідати — злочинців скоро зловили. А ось сержант міліції Олифиренко з Києва розповідає: „Почули, що гукають на допомогу. Кинулись у подвір'я. Там двоє озброєних грабують людину, і нам погрожують. Обеззброїли, затримали. А як же інакше? Коли йшли в міліцію, то знали, що робили".

Служба в міліції в СССР така ж неприємна і небезпечна, як і на Заході служба в поліції. Але ЦК КПСС кинув на допомогу міліціонерам не лише авта в радіоапаратами, мотоцикли, телетайпи, централізоване управління для карних розшуків, навіть гелікоптери... „День міліції святкує сьогодні разом з нами, — сказав міністер Внутрішніх Справ І. Головченко, — і мільйонна армія народних дружинників, членів комсомольських оперативних загонів, громадських помічників оперативних інспекторів, помічників автоінспекції, пашпортових апаратів, Карного Розшуку та інших осіб". Коротко — СССР це поліційна держава. Мільйони осіб тільки в Україні заанґажовані в що? — в боротьбу за „дотримання соціялістичної законности і громадського правопорядку".

Такі наслідки 50-річного дресування людей в дусі „комуністичної моралі".

У Москві вже підготовляють Міжнародний Фестиваль Молоді

Москва. — У Москві розпочалася Міжнародна Конференція молоді під назвою, поданою в „Комсомольской Правді" з 10 листопада: „Трудяща молодь у сучасному суспільстві і її боротьба за свої права, соціяльний проґрес, національну незалежність і мир". На конференцію звезли багато сотень молоді з різних країн світу, переважно членів комсомольських організацій, в тому із ЗСА, Канади, з різних країн Африки й Азії, Перу, Уруґваю, Данії, з обох Німеччин та ін. ЦК КПСС привітав тих „посланців трудящої молоді всіх країн" окремим зверненням. Перед початком конференції впродовж двох тижнів її учасників возили в автобусах по різних містах СССР, в тому частина побувала в Києві, де всюди їх зустрічали місцеві комсомольські й партійні організації. Після таких мандрівок „післанець із далекої Гвінеї В. Абукабар заявив московським кореспондентам: „Ми на власні очі побачили, як ваша трудяща молодь уже дійсно будує комунізм". На пленарних засіданнях і конференціях учасників інструктують в дусі „співпраці у світовому маштабі трудящої молоді", „як боротись за права і свободу та за соціяльно-економічні перетворення" і т. п. Ця комсомольська конференція є підготовою запляннованого на широку скалю Міжнародного Фестивалю Молоді, що має відбутися влітку 1973 року у Східньому Берліні.

АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА

Коли приглянутися життю наших еміґраційних осередків в ЗСА, Канаді та в інших країнах поселення, то відразу впадає у вічі велика непропорційність між осягами у ґромадській праці і розміром громад. Звичайно, далеко менша група людей в порівнянні до цілости громади увихається гарячково на всіх відтинках громадського життя — працює, збирає, обдумує, засідає... Натомість більша частина громади ховається за барикадами власних інтересів. Вона не бере активної участи в зорганізованому житті, і треба направду якоїсь незвичайної події, щоб витягнути з їх власних життьових заповідників.

Оці завваги відносяться радше до старшого громадянства, яке опинилось тут уже в дорослому віці, з виробленими переконаннями і нерідко з певним політичним стажем та досвідом у громадській роботі.

Молодше покоління, яке вже досягає зрілого віку, а далі й молодші річники, що народились поза Україною — це власне ті переємці не тільки матеріяльних здобутків, але в першу чергу духових осягів старшого покоління. І не треба довгої аналізи чи спеціяльних опитувань, щоб із болем ствердити, що в більшості діти діяльних громадян (про дітей отих інертних шкода й згадувати) мало цікавляться, а то й цілком не реаґують на все те, що підпадає під категорію „рідне".

Правда, тут і там молоді люди включаются в громадську працю. Це звичайно особи з високою освітою і студенти. Їх праця для рідної громади тішить серця старших і скріплює в них надію, що буде кому передати важкий тягар відповідальности за майбутнє нашого народу в цій країні. Одначе, ми свідомі того, що кадри молодого активу рішуче замалі в порівнянні з потребами часу.

Це — одна сторона медалі, ота ясніша, бо є ще й темна, усумна. Не можемо її збути мовчанкою, чого ми, до речі, не зробили, згадавши про цю справу на початку цієї статейки. Ідеться тут про відхід значної частини нашої молоді від українства. Багато з них цурається рідної мови навіть у власній хаті. Наші приватні школи, створені за народні гроші, себе не виправдали. Вони не затримали українських дітей при своїй громаді. Не дивно, що значна їх частина без знання рідної мови, рідної культури й історії відривається, наче осінні листки, від української спільноти і подасться на чужі подвір'я. Тих кілька молодечих організацій, що з усіх сил стараются припинити цей загрозливий процес, не мають, на жаль, належної підтримки збоку громади.

Що більше, чимало наших молодих людей, не маючи сильної волі й відповідного оточення, потрапили в тенети наркоманії і алькоголізму, тобто опинились на до-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Дмитро М. Штогрин

БІОГРАФІЧНИЙ ДОВІДНИК УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

Не заперечимо факту, що в кожній культурній країні світу, зокрема в Канаді й ЗСА, одними з найбільш популярних книжок є бібліографічні довідники. Ці книжки з біографіями видатних осіб із різних галузей науки й суспільного життя даної країни майже кожного року доповняються і таким чином служать не лише довідковими джерелами, але й дають повну картину росту її творчого потенціялу. З другого боку, ці біографічні збірники є першорядним документальним матеріялом для найновішої історії.

Такі біографічні довідники стали конечністю не тільки для держав, але й національних груп, що перебувають поза кордонами своїх країн. Так, наприклад, у ЗСА такі спільноти, як жидівська, італійська, мадярська та інші, віддавна видають збірні біографії своїх видатних постатей і таким способом наглядно висвітлюють свій національно - культурний розвиток та свій вклад в розбудову цієї країни.

Лише українська спільнота в Канаді і ЗСА, хоч диспонує вже не десятками, а сотнями наукових, професійних і культурно - суспільних висококваліфікованих осіб, ще й до цього часу не здобулась на подібне видання. Ще й досі не маємо поважного академічно опрацьованого біографічного збірника, який представив би енциклопедичним способом ці творчі сили і служив би високоякісним джерелом для історії нашої громади в цих країнах і заразом для історії української нації.

Можливо, найбільшою перешкодою в цьому почині був острах перед затяжною і мозольною роботою, яку треба вкласти в підготову такого видання, і зв'язаних з нею проблем, що поставатимуть на кожному кроці реалізації цього пляну. З другого боку, таке видання не може бути масовим, і тому з фінансової сторони ледве чи оплатить себе. Всі ці, до речі, реальні і практично життьові питання відстрашували не одного, що брався до цієї справи.

Щойно цього року заходами двох науково - професійних організацій, а саме Українсько - Американської Асоціяції Університетських Професорів і Товариства Українських Бібліотекарів Америки, які у своїй праці може найбільше відчувають брак цієї підставової книги української спільноти, покликано Редакційну Колеґію, яка з почуття обов'язку перед рідним народом взялась за виконання цього важливого завдання. Так, отже, цей штаб уже приступив до професійного опрацювання англомовного б і о графічного Довідника Українців Америки (ЗСА і Канади), беручи в основу своєї праці взірці найповажніших міжнародних і американських біографічних видань.

Підставовим д ж е релом для складання Біографічного Довідника є запитники, розсилані на адреси осіб, що відповідають с т а н дартові цього видання. Одначе, тому, що Редакційна Колеґія, беручись за цю роботу, не розпоряджає адресами всіх тих осіб, що їх біографії повинні увійти у Довідник, звертаємось до церковних, наукових, професійних, культурно - суспільних та мистецьких крайових і місцевих організацій з проханням допомогти Редакційній Колеґії, подаючи адреси своїх членів. Звертаємося також до окремих осіб з проханням допомогти нам у цьому почині своїми порадами, заввагами та рекомендаціями вибраних осіб для вміщення їхніх біографій в Довіднику. Співпрацю і допомогу усіх осіб та організацій Редакційна Колеґія задокументує у передньому слові до видання.

Усіх зацікавлених справою Довідника просимо звертатися на адресу:

UKRAINIANS IN AMERICA, P.O. Box 3295 Country Fair Station, Champaign, Illinois, 61820, U.S.A.

В. Боровський

Г. СКОВОРОДА — ВЕЛИКИЙ ДУХОВИЙ РОЗУМ УКРАЇНИ

(5)

5. Етика Сковороди є етикою не активної діяльности, а етикою покори перед „таємними" законами нашого духа (а це більше і головне — Божого Духа — В. Б.). Моральне надхнення не так штовхає людину вперед, як визначає боротьбу зі собою. В людині живе „таємне керівництво блаженної натури", тому „треба тільки не мішати премудрости, що в нас живе". „Правдиве щастя, — переконує Сковорода, — у внутрішньому мирі нашого серця, а мир у згоді з Богом" Сковорода вважає за головне завдання етичної чинности зовнішньої людини... Етична активність для Сковороди полягає на звільненні свідомости від власної волі, від життьових стремлінь... Сковорода свою волю принизив, передавши себе цілком „життю та любові Божій". „Кожний, хто покладається на свою власну волю і робить її своїм божком, є ворогом Божої волі і не може увійти в Царство Боже".

(Про потребу чинення волі Божої Слово Боже говорить: „Не кожен, хто каже до Мене: Господи, Господи! ввійде в Царство Небесне, а тільки той, хто чинить волю Отця мого, що на н е б і". (Матв. 7:21) „Тому то не будьте нерозумними, а розумійте, що є воля Божа". (Єф. 5:17). Отже, християнство не є релігією фаталізму, пасивности й бездіяльності, але є релігією активного життя й чину, які перебувають у згоді з волею Божою, вміння жити під проводом Духа Божого. — В. Б.).

6. Щастя, на погляд Сковороди, знаходиться не в зовнішніх обставинах життя, а в самій людині... Хай ніхто не чекає щастя від високих наук, від шановних посад, від здобутків... „Щастя, як необхідна необхідність, дарується скрізь і завжди даремно".

Поняття щастя в'яжеться у Сковороди із заняттям і з покликанням до нього... Пізнати своє покликання можна, коли людина не зі своїх бажань та не за чужими порадами, але, зрозумівши себе саму та послухавши Св. Духа, Який живе в ній і кличе її... береться за свій обов'язок і залишається при ньому, для якого вона народжена на світ і самим Богом до нього призначена". Натомість, „яка мука трудитися в ділі, до якого людина не має покликання".

„Праця з покликання — це зайняття, яке випливає з природнього нахилу людини... Річ у тому, щоб людина сама зуміла викрити в собі це покликання до даної професії і виконувала її для свого внутрішнього вдоволення і з користю для людей. Сковорода пише: „Коли вовк грає на сопілці, а ведмідь танцює, то не можна не сміятись... Але коли вже вовк зробився пастухом, ведмідь монахом ,а кінь радником, то це вже не жарт, а біда".

7. У сковородинській етиці з поняттям „праці за покликанням" в'яжеться поняття „нерівної рівности". З одного боку, всі люди є тільки тінями дійсної або внутрішньої людини, тобто всі рівні перед Богом, а з другого боку — всі різні. В центрі уваги українського філософа стоїть індивідуальна людина, її особистість, її гармонійний духовий розвиток та особисте щастя.

8. Сковорода був послідовним ідеалістом у філософії. Він стояв на ґрунті, що суть буття лежить поза обсягом людських почуттів. У цьому відношенні його філософська наука суцільна та гармонійна, і доводити щось протилежне з творами Сковороди в руках — це тільки доказ високого рівня словесного крутійства.

(Власне в наведених вище і нижче рядках автор, який живе за залізною заслоною, в обережний спосіб дає відповідь атеїстам-комуністам на їхні намагання представляти Сковороду прихильником матеріялістичної філософії, навіть атеїстом. — В. Б.)

Є всі підстави, — пише автор, — оцінити Сковороду як представника релігійної філософії, що йшов шляхом від християнського вчення до філософії. Він ніколи не розставався з Біблією, яка в його творчості та світогляді відіграє велику ролю.

В оцінці Сковородою Біблії можемо натрапити на багато протилежних висновків, але вони виникають із намагання відкинути зовнішнє, буквальне розуміння Святого Письма, а прийняти його духа, його сенс, захований під покривкою слів. Тому то Сковорода каже, що Біблія „з дурнем дурна, а з преподобним преподобна".

Сковорода протиставився саме буквальному розумінню Біблії... Він уважав, що коли триматися букви Біблії, а не дошукуватися її духа, то це приводить до єресей, дрібничкової полеміки і суперечок про зовнішнє, до фанатизму, марновірства, розколів, сект тощо.

(Тут варто навести слова ап. Павла: „І він зробив нас бути здатними слугами Нового Заповіту, а не букви, а Духа, — бо буква вбиває, а дух оживляє". (2 Кор. 3:6) — В. Б.).

Сковорода в своєму ставленні до Біблії був типовим виразником неформалістичного трактування проблем, дошукування сенсу, прихованого за словесним лушпинням. Як подає М. Ковалівський, Сковорода так висловився про своє ставлення до Біблії: „Багато людей, що не розуміють мене або не хочуть розуміти, кидають наклепи, ніби я відкидаю історію Старого і Нового Заповіту, тому, що визнаю в них духовний розум, відчуваю Богописаний закон і добачаю істинне скрізь буквальне значення. Я доповнюю цим історію, а не розкладаю, якщо тіло без духа мертве, так як Святе Письмо без віри?.. Я захоплююся суттю храму, але через це не поминаю його зовнішности".

Саме за це відкидання застарілої формалістики, зривання зі загальноприйнятими догмами та шукання глибокого сенсу в християнському вченні Г. Сковорода близький і нашим часам. Він ніколи не відривався від християнської науки, хоч як же гостро іноді критикував різні неґативні прояви церковного життя. Але в той же час він завжди був захисником свободи думки, навіть коли вона йшла врозріз із найбільш канонічними настановами".

Так далеко я тут навів опис християнської філософії Сковороди, написаний добр. Л. Бучилом. Для мене важливим є тут те, що автор православний, живе за залізною заслоною і ця його розвідка була видрукована в православному к а л ендарі. Отже, відпадає якенебудь підозріння, що моя стаття може мати якусь тенденційність або віроісповідне забарвлення.

НАГЛА І НЕВІДКЛАДНА СПРАВА — УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ! НА ВСТАНОВЛЕННЯ ТРЬОХ КАТЕДР ПОТРІБНО $1,800,000.00; ДОСІ ВПЛИНУЛО — $1,368,830.09; ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ $431,169.91

Увага! НЮ ЙОРК — ФІЛЯДЕЛЬФІЯ — ОКОЛИЦЯ! Увага!

В днях 25-го і 26-го листопада 1972 року

Театральна Студія Молоді

ПРИ ПАРАФІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ В ЧИКАҐО

ПІД МИСТЕЦЬКИМ КЕРІВНИЦТВОМ ЛЮБО ЦЕПИНСЬКОГО

ставить п'єсу з козацьких часів — зі співами і танцями

ЗА СЕСТРОЮ

На основі повісти АНДРІЯ ЧАЙКОВСЬКОГО
60 ЮНИХ АРТИСТІВ

НЮ ЙОРК: 25-го листопада 1972 р.
Год. 6:00 вечора
FASHION INDUSTRIES INSTITUTE
225 West 24th Street

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ: 26-го листопада 1972 р.
Год. 3:30 по пол.
BENJAMIN FRANKLIN HIGH SCHOOL AUDITORIUM
Broad & Spring Garden Street

ПЕРЕДПРОДАЖ КВИТКІВ У КРАМНИЦЯХ:
в НЮ ЙОРКУ — „СУРМА", „ЕКО", „АРКА";
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ — „ОРІОН" на Олд Йорку, „КОСМОС" при вул. Броад, ЛУКАШЕВИЧІ — 24-та і Бровн вул.

Метрополітальний Відділ ТУІА вшановує о. Сергія Кіндзерявого-Пастухова

Ню Йорк (К. Ц.) — Метрополітальний Відділ ТУІА, Т-ва Українськких Інженерів Америки влаштовує тут в суботу 18-го листопада ц. р. в Українському Інституті Америки конференцію і виставку картин для відзначення 25-річчя мистецької праці нашого визначного мистця о. Сергія Кіндзерявого - Пастухова, відомого із своїх портретів біблійних постатей, портретів українських історичних постатей, баталістичних картин з української історії, пейсажів, абстрактів і образів релігійного змісту. Виставка триватиме від 18 листопада до 2-го грудня ц. року.

Отець Сергій Кіндзерявий-Пастухів — відомий також із наукових праць: „Монографія про хрест", „Біблійно - богословський словник", „Півне красномовство), „Підручник гри на бандурі", Монографія „Світильники землі української", переклад на українську мову поеми „Гілгамеш" і ряд дрібніших перекладів, статтей і богословських довідок.

Конференція розпочнеться вступним словом голови Відділу інж. Кости Церкевича. Про життя і творчість ювілята говоритимуть наш поет проф. Василь Барка і мистецтвознавець проф. Дамян Горняткевич. Імпрезовий вечір провадитиме інж. Любомир Калинич. Після офіційної програми виступатимуть бандуристи і школи бандуристів о. Сергія Кіндзерявого-Пастухова, а під час перерви будуть передаватися через магнетофон його пісні-композиції.

Опісля відбудеться зустріч з мистцем за чаєм.

Театральний Ансамбль „Заграва"...

(Закінчення з 1-ої стор.)

інтерпретуючи не тільки те, що сказано в рядках їхніх текстів, але також те, що сказано між рядками, а це таке незвичайно важливе в Ібзена. Всі члени малої обсади п'єси були однаково добрі. Ніна Теліжин в ролі шанобливої матері, Володимир Антонович у ролі її приреченого сина Освальда, Андрій Ільків у ролі проникливого пастора Мандерса і Ольга Бабич в ролі покоївки Регіни, всі добре співділяли на сцені".

До цієї позитивної оцінки рецензента найповажнішого канадського щоденника не багато можна додати, якщо не входити в аналізу гри поодиноких акторів. З присмністю приходиться зазначити, що дві ролі, Освальда і Регіни, грали молоді студенти, які, як своєю сценічною поставою, так і акторською інтерпретацією своїх роль, добре достосовувалися до решти більше досвідченого на сцені ансамблю.

Ділимося сумною вісткою з Членством УСТ „Ч. Січ" та спортовою Громадою в ЗСА й Канаді, що дня 14-го листопада 1972 р. після довгої недуги помер

сл. п.

ВІКТОР КАЗДОБА

нар. 1936 р. в селі Арбузинка біля Одеси, в Україні. Покійний був визначним і активним спортовцем і членом Управи УСТ „Чорноморська Січ"

ПАНАХИДА буде відслужена в четвер, дня 16-го листопада ц. р. в похоронному заведенні Литвина, о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 17-го листопада 1972 р. з того ж похоронного заведення о год. 9-ій ранку до церкви Пресвятої Трійці, а відтак на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленій Родині: Дружині, Дітям, Матері, Сестрам і Братам Покійного висловлюємо наше найглибше співчуття.

УПРАВА УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Attention!!! BALTIMORE - PHILADELPHIA - WASHINGTON

Ukrainian Folk Ensemble

YEVSHAN

A COMPANY OF 60 SINGERS, DANCERS AND MUSICIANS

Choreography: ROMAN STROCKYJ
Conductor: BORYS J. SADOWSKY
Music: MICHAEL KOZIUPA

APPEARING IN CONCERT AT
WILMINGTON, Delaware
Saturday, November 18, 1972
8 P.M.
Mount Pleasant High School
Washington St., Exit & Marsh Rd., Wilmington, Del.

Directions: Take Interstate 95 to Marsh Rd. Exit in Wilmington. School at first light going south on Marsh Rd.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 14-го листопада 1972 року по довгій і важкій недузі, відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.

ВІКТОР КАЗДОБА

народжений 20-го листопада 1936 р. в Україні.

ПАНАХИДА в четвер, 16-го листопада ц. р. о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Литвина, Ірвінтон, Н. Дж.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 17-го листопада 1972 р. о год. 9-ій ранку з церкви Пресвятої Трійці на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — МАРТА
син — ВІКТОР
донька — АЛІНА
мама — АНАСТАЗІЯ
сестри: ГАННА ПЛАСТЕРНАК з мужем і дітьми в Україні
ЄВГЕНІЯ ВОВК з мужем і дітьми
НАДІЯ НАГОРНЯК з мужем і дітьми
ЛІДІЯ КЛЕМСІ з мужем
брати: ВОЛОДИМИР
ВАСИЛЬ з дружиною
Родина ХРОМОВСЬКИХ
ближча і дальша Родина в Україні, ЗСА і Австралії

Увага! Чикаґо! Увага!

З НАГОДИ ОКРУЖНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ УПРАВ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ, яка відбудеться в ЧИКАҐО, Ілл.

буде виголошена

в п'ятницю, 24-го листопада 1972 р.

ДОПОВІДЬ

Голови Головної Управи ООЧСУ

проф. Івана Вовчука

на тему

„Миротворення у світі і дійсність в Україні"

в Домі СУМА

при 2457 W. Chicago Avenue

Початок доповіді год. 7:30 веч.

До участи в доповіді всю Українську Громаду запрошує

ООЧСУ — ВІДДІЛ 8 в ЧИКАҐО

З безмежним жалем і сумом повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що 14-го листопада 1972 року, по короткій недузі упокоївся в Бозі, на 82-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО, БРАТ і ШВАҐЕР

бл. п.

Д-р МИХАЙЛО ШКІЛЬНИК

учасник Визвольних Змагань, радник суду в Перемишлянах, автор книжки „Україна в боротьбі за державність" і член численних українських організацій.

ПАНАХИДИ в четвер і п'ятницю, 16 і 17-го листопада ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Cardinal, 92 Annette в Торонто, Канада.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 18-го листопада 1972 р. о год. 9-ій ранку з церкви св. Василія на кладовище York в Торонто, Канада.

Горем прибиті:

МАРІЯ — дружина
Д-р ВОЛОДИМИР син з дружиною НАДЕЮ
МАРІЯ ЛЕЩИШИН — донька з мужем ПЕТРОМ і внуком АНДРІЄМ
АННА ҐАЛУҐА — донька з мужем ЛЮБОМИРОМ та внуками: ХРИСТИНОЮ, ЮРІЄМ, ЯРОСЛАВОМ і МАРТОЮ
АНАСТАСІЯ — донька
ЗЕНОВІЯ САЛАМОН — теща
ІЛЛЯ — брат з дружиною ЛІНОЮ
СТЕФАН — брат в Польщі
ПАРАНЯ — сестра в Україні
РАФАЛКО САЛАМОН — шваґер з дружиною ВАСИЛИНОЮ
ВАСИЛЬ САЛАМОН — шваґер з дружиною ҐАЛЕЮ
ЕВГЕН ШКІЛЬНИК — братанок з дружиною ҐАЛЕЮ і дітьми
Родина ҐАШИНСЬКИХ і СТЕЦІВ в Ню Йорку
та дальша Родина в Канаді, Америці і на Рідних Землях

Замість квітів на могилу Покійного, просимо складати пожертви на Фонд Катедри Українознавства при Гарварді.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ В ЕМІГРАЦІЇ „СЛОВО" ділиться сумною вісткою, що в понеділок, 13-го листопада 1972 року у Філядельфії, Па., на 64-му році життя відійшов у Вічність видатний прозаїк нашого часу і провідний член Президії ОУП „Слово"

ВАСИЛЬ ГАЙДАРІВСЬКИЙ (ГАЙВОРОНСЬКИЙ)

Прощання з тлінними останками Покійного відбудеться у п'ятницю, 17-го листопада ц. р. в похоронному заведенні Б. Мурянки при 5316 Райзінг Сан Евню у Філядельфії, Па.

Про час і місце похоронів буде окреме повідомлення.

Дружині Покійного Пані Софії висловлюємо глибоке співчуття.

ПРЕЗИДІЯ ОУП „СЛОВО"

ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ ПРЕОСВЯЧЕННИХ ВЛАДИК УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ КИР ЯРОСЛАВА І КИР КОНСТАНТИНА

Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Чикаґо, Ілл.

спонзорує

ВЕЛИКИЙ ДОБРОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

МИСТЦІВ-ВІРТУОЗІВ

РОМАН РУДНИЦЬКИЙ
піяніст

ШАРЛЬОТА ОРДАССІ-БАРАНСЬКА
сопрано
(солістка Метрополітальної Опери в Ню Йорку)

АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ
бас-баритон
(соліст Метрополітальної Опери в Ню Йорку)

Неділя, 26-го листопада 1972 року, год. 5-та по пол. Авдиторія Школи Шопена

Під час концерту буде відзначення піонера — першого вчителя першої Школи Українознавства в ЗСА, ДМИТРА АТАМАНЦЯ.

Прибуток призначений на Катедру Українознавчих Студій в Іллінойському Університеті в Чикаґо (Серкл).

Передпродаж квитків в обидвох кредитових установах — „Самопоміч" і „Певність", в Українській Книгарні, у Видавництві М. Денисюка і в крамниці „Дельта".

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ ЕКЗЕКУТИВИ УККА

(Закінчення з 1-ої стор.)

жня Поневолених Народів" в липні 1973 року;

✓ Поширення видань УККА та друкування нових видань, між іншим, основної праці про створення Совєтського Союзу в 1922 році з точки зору українського державницького становища;

✓ Ближча співпраця з американськими етнічними організаціями, які мають такі самі чи подібні завдання, як УККА, головно — допомога в боротьбі за визволення поневолених націй;

✓ Дальша участь УККА в таких міжнародних організаціях, як ВАКЛ і інших;

✓ Скріплення діяльности Відділів УККА на місцях та придбання репрезентативного будинку УККА в Ню Йорку;

✓ УККА віддає поклін пам'яті померлих приятелів і співробітників української спільноти в ЗСА: проф. д-ра Кларенса А. Меннінга і колишнього конґресмена Чарлза Керстена;

✓ Кооптувати до праці в Президії і Екзекутиві УККАмерики двох членів Політичної Ради: д-ра В. Душника і ред. А. Драгана.

По довшій дискусії всі рекомендації проф. Л. Добрянського Президія прийняла до відома.

Згідно з рекомендаціями XI Конґресу продискутовано і устійнено для заступників президента такі ділянки праці на біжучу каденцію:

Й. Лисогір — адміністративна ділянка; о. шамб. М. Харина — культурно-освітні справи; В. Мазур — організаційні; п-і І. Рожанковська — очолення Координаційної Ради Жіночих Організацій при УККА; Б. Федорак — контакти з американськими політичними діячами, конґресменами, сенаторами та співпраця із Президентом УККА у Вашинґтоні; д-р Б. Гнатюк — оборона прав людини в Україні; д-р А. Жуковський — співпраця з українськими професійними організаціями; д-р Б. Футей — активізація української громади в американському політичному житті. Для поглиблення і поширення праці з кожним віце-президентом буде співпрацювати Комісія. Намічення складу тих Комісій буде переведено на найближчому засіданні Екзекутиви УККА в грудні ц.р.

Фінансовий звіт реферувала мґр Уляна Дячук. За час від січня по кінець жовтня в приходах було: УНФонд — 48,716.04 дол.; XI Конґрес УККА — 19,083.00; впливи з видавництва („Український Ксартальник" і книжки) — 4,661.96 дол.; інші впливи — 2,044.15 дол.; розрахункові фонди — 13,053.50 дол.; відсотки від вкладів на ощадностевих контах — 4,225.00 дол.; переноси з ощадностевих конт — 3,500.00. Разом в приходах в тому часі було 94,819.65 дол. В розходах — 86,705.16 дол. Сальдо каси — 8,114.49 дол.

Мґр Уляна Дячук поінформувала, що підготовка збірки Національного Датку в цьому році закінчується і з днем 15-го листопада почнеться посилена збіркова кампанія. Вона переконана, що всі пресові органи Братських Союзів, як і в попередніх роках, присвятять багато уваги на пропаґанду збірки Національного Датку.

Устійнено дату скликання повної Екзекутиви і Політичної Ради УККА. Їхнє засідання відбудеться в суботу, 9 грудня ц. р. в Українському Інституті Америки. Повідомлення із усталеною програмою тих засідань буде розіслане всім членам.

Президія Екзекутиви УККА поставились позитивно до прохання Крайової Ради Українських Організацій ЗСА за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви в Чикаґо прийняти її в члени УККА. Внесок про прийняття буде переданий на найближчу Раду Директорів УККА.

На запрошення СУК „Провидіння" взяти участь у відзначенні його 60-тилітнього існування, вирішено делеґувати двох членів Екзекутиви, саме: президента УККА Л. Добрянського і екзекутивного директора І. Базарка. Вони візьмуть участь в Ювілейному Бенкеті, що відбудеться в Філядельфії 3-го грудня ц. р.

Окреме привітання буде вислане Головній Управі СУК „Провидіння".

Після полагодження ще деяких біжучих справ, засідання скінчилося в 11:30 вечора.

АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

розі, яка веде до самознищення.

Турбота за долю молодого покоління була і є темою багатьох публікацій, статтей, дискусій і приватних розмов. Однак, слід зазначити, що фахових студій над психологією української молоді серед національного чужого довкілля маємо ми ще зовсім мало. І тому слід привітати почин Окружної Ради СУА у Філядельфії, що запросила д-ра Богдана Цимбалістого із доповіддю на тему „Під впливом двох культур, або становище української молоді в Америці".

Д-р Б. Цимбалістий студіював психологію у берлінському й ґеттінґенському університетах. Докторат із психології одержав у Ґеттінґені в 1948 році. Психоаналітичний тренінґ відбув у Мадриді в Еспанії. Від 1959 року перебуває в Америці і тепер працює як директор психологічно - психіятричної клініки в стейтовій інституції в Джеймсбурґу. Його статті широко відомі в науковому світі. Тим то немає сумніву, що варто буде почути його доповідь в наступну неділю, 19 листопада ц. р. о 3-ій годині по полудні в домі СУА при 4936 Н. 13-та вул. у Філядельфії.

Ірина Медуха
орг. референтка

ІЗ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ ПОВЕРНУЛИСЬ до ЗСА чотири члени делеґації пацифістів, які привезли від американських військовополонених 150 листів до своїх рідних. Однак, ті пацифісти особисто бачили у Північному В'єтнамі тільки 11 військовополонених.

У ПРАЗІ ВІДБУВАЄТЬСЯ совєтська виставка, до якої Москва приготовлялася довго, притягнувши до співпраці чеських техніків і декораторів. У Чехо - Словаччині все ще не забули совєтської інвазії з 1968 року і Совєти сподіваються, що ця мирова імпреза злагіднить протимосковські настрої серед чехів. Виставка охоплює також совєтські фільми і театральні вистави, де звичайно більше чеських відвідувачів, як на показі товарів, які чехам не можуть імпонувати.

Ярмарок 83-го Відділу СУА в Ню Йорку

Ню Йорк. — Ярмарок 83-го Відділу СУА відбудеться в неділю 19-го листопада, від год. 9-ої рано до 2-ої по полудні, в домі Українських Кат. Ветеранів, 83 Схід 7 вулиця. Тут можна набути всі видання ОПЛДМ, між ними і книжечку Діми „Кіт Музика", яку Відділ видав у 1971 році. Не бракує мистецьких експонатів, як оригінальні і акварелі до дитячої кімнати, олії, кераміки. Приготовлено чимало вишивок. Кожний напевно зацікавиться речами суто українського характеру, які подумані на дарунки під свято Миколая. Тут гуцульські киптарики, вишивані суконочки і пелеринки, ведмедики - гуцулики, лялі в народному одязі. Буде також окремий столик з домашнім печивом.

У грудні цього року 83-ий Відділ СУА матиме чергові перевибори Управи. Протягом восьмирічного свого існування створилась традиція, що уступаюча Управа підготовляє і переводить передсвяточний Ярмарок - Базар, прихід з якого має дати фінансову підставу харитативній діяльності новому проводові.

Відділ велику частину річного обороту передає на добродійні цілі, як: підтримка Церков обох віровизнань, допомога молодечим організаціям, особливо у літньому часі, коли висилається менш заможних — сумівця і пластуна на табори, утримується студентку в Бразилії і т. п. Відділ зацікавлений виховними проблемами, старається надати своєму ярмаркові й виховного значення.

К. Ч.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Виставка модерністів у Чикаґо

Чикаґо. — Заходами Українського Інституту модерного мистецтва в Івастон Центрі в Івастоні, Ілл., відбулася у вересні-жовтні виставка праць українських малярів-модерністів з Канади: І. Дмитрука, Е. Зеленака, П. Колісника, Р. Костинюка і Д. Самила. З нагоди тієї виставки був виданий каталог у формі альбома з кількома репродукціями, статтею Марії Охримович і біографіями, поданими в українській і в англійській мовах. Репродукції чорно-білі, великого розміру.

М. Петришин відкриває нову крамницю у Філядельфії

Філядельфія (І. О.) — Відомий серед українського громадянства Філядельфії купець п. Михайло Петришин, власник фірми Клайнс, яка спеціялізується в продажу високоякісних меблів та домашніх електричних приладів, відкриває в днях 16-го до 19-го листопада, з нагоди десятиріччя веденого ним підприємства, четверту з черги модерно устатковану крамницю при 720 Норт 2-га вулиця у Філядельфії. Крамниці під числами 732, 734 і 736 при цій самій Норт Другій вулиці є знані і популярні серед українських громадян, які є покупцями меблів та домашніх електричних приладів. Власник цього підприємства п. Михайло Петришин є загально відомий українській громаді у Філядельфії, як щедрий жертводавець на українські національні, культурні та суспільні цілі, а особливо на спортову діяльність „Тризуба" та на молодечі і церковні організації. Так п. Михайло Петришин, як і його дружина Юлія та діти Роман і Тамара є членами УНСоюзу від першого дня побуту в Америці.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

Вступайте в члени УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 6844. Змовники потерпіли невдачу

Ми зробили умову, вожде Міті, ти і я, два місяці тому. Я привіз тобі зброю, яку я обіцяв привезти!

Я не міг повідомити тебе, ми урури зробили добрий приятельський мир з своїми сусідами! Не потребуємо твоїх крісів! Забери їх назад!

Правду кажеш, Улі! Виглядає так, що вождь Міті загороджує пачкарям крісів дорогу до його села!